

Toate lucrurile noi

Textul de memorat: (Apocalipsa 21:5)

„Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Și a adăugat: «Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.»”

Scriptura ne oferă următorul motiv de speranță: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea” (2 Petru 3:13). Unora, totuși, promisiunea unui „cer nou și [a unui] pământ nou” (Apocalipsa 21:1) li se pare o fantezie, o poveste spusă de cei de la putere pentru a controla masele, folosindu-se de speranța unei vieți după moarte. Adică ceva de genul: Deși îți este greu în prezent, într-o zi îți vei primi răsplata în cer. Deși unii au folosit în felul acesta speranța prezentată de Biblie, abuzul lor nu a schimbat adevărul făgăduințelor pe care le avem cu privire la cerul nou și la pământul cel nou.

În zilele finale, denigratorii vor lua în râs fericita noastră nădejde (2 Petru 3:3-7). Dar batjocura lor, așa cum a fost prezis, ar putea fi văzută ca o dovadă în plus că ceea ce spune Biblia este adevărat.

De înțeles: Glorioasa făgăduință despre un cer nou și un pământ nou, inclusiv despre templul ceresc, prezența lui Dumnezeu, sfârșitul morții și al lacrimilor - și, în final, triumful suprem al iubirii lui Dumnezeu.

Duminică
25 decembrie

Ceruri noi și un pământ nou

Pentru unii adepți ai filozofiei grecești, este ceva rău ca o entitate să fie de natură fizică. Din acest motiv este de neconceput pentru ei un cer real cu persoane reale, în viitor. Conform acestei gândiri, ca să fie cer și să fie bun, cerul trebuie să fie de natură pur spirituală, eliberat de imperfecțiunile care se găsesc în lumea fizică de aici. Dacă ceva este material, susțin ei, nu poate fi spiritual și, dacă ceva este spiritual, nu poate fi material. În schimb, Biblia vorbește despre cer în termeni concreți, dar fără limitările impuse de prezența păcatului.

1. Citește Isaia 65:17-25; 66:22,23; 2 Petru 3:13 și Apocalipsa 21:1-5. Care este mesajul de bază din aceste pasaje?

Isaia 65:17-25; 17. Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

18. Ci vă veți bucura și vă veți înveseli pe vecie pentru cele ce voi face. Căci voi prefăce Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui, în bucurie.

19. Eu însumi Mă voi înveseli asupra Ierusalimului și Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor.

20. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.

21. Vor zidi case și le vor locui; vor sădii vii și le vor mânca rodul.

22. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

23. Nu vor munci degeaba și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.

24. Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

25. Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.”

Isaia 66:22,23; 22. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

23. Nu vor munci degeaba și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.

2 Petru 3:13; Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

Apocalipsa 21:1-5; 1. Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

2. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

3. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

4. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

5. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrive, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”

Cartea Isaia oferă niște indicii interesante despre cum ar fi fost pământul dacă poporul Israel ca națiune ar fi rămas credincios legământului cu Dumnezeu (Isaia 65:17-25; 66:22-23; compară cu Deut. 28). Mediul înconjurător în ansamblul lui, cu diferitele sale manifestări ale vieții, avea să se îndrepte tot mai mult spre planul inițial al lui Dumnezeu, și anume spre realitatea de dinaintea apariției păcatului. Dar planul nu s-a concretizat conform așteptărilor. Apoi a fost conceput un alt plan, de data aceasta cu biserica, alcătuită din evrei și neevrei din toate popoarele (Matei 28:18-20; 1 Petru 2:9). Prin urmare, profețiile lui Isaia trebuie reinterpretate din perspectiva bisericii (2 Petru 3:13; Apoc. 21:1-5).

„În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită «patrie» (Evrei 11:14-16). Acolo, Păstorul ceresc Își conduce turma la izvoarele apelor vieții. Pomul vieții își dă roadele în fiecare lună, iar frunzele lui servesc la vindecarea oamenilor. Acolo sunt izvoare care curg continuu, limpezi ca cristalul [...]. Câmpii întinse sunt mărginite de dealuri frumoase, iar munții lui Dumnezeu își înalță piscurile grandioase. Pe acele câmpii pašnice și lângă acele izvoare vii, copiii lui Dumnezeu, care au fost atât de mult timp străini și călători, vor fi acasă” (Ellen G. White, Tragedia veacurilor, p. 675).

Mulți scriitori seculari, care nu au speranța biblică a veșniciei, au deplâns lipsa de sens a existenței umane. Deși se înșală cu privire la viitor, de ce este greu să le contrazici punctul de vedere despre zădărnicia vieții fără speranța vieții veșnice? Prezintă-ți răspunsul în cadrul grupei de la Școala de Sabat.

Unii oameni vorbesc despre cer ca despre sanctuarul lui Dumnezeu. Dar cartea Apocalipsa face referire la un anumit templu din cer, în care se află tronul lui Dumnezeu și marea de sticlă (Apocalipsa 4:2-6; 7:9-15; 15:5-8). Acolo, marea gloată a sfinților din orice neam, din orice seminție și de orice limbă se vor închina lui Dumnezeu pentru totdeauna (Apocalipsa 7:9-17).

2. Compară Apocalipsa 7:9-15 cu Apocalipsa 21:3,22. Cum putem armoniza descrierea mării gloate a celor răscumpești care îi slujesc lui Dumnezeu „zi și noapte în Templul Lui” (Apocalipsa 7:15) cu afirmația lui Ioan că „n-a văzut niciun Templu” în Noul Ierusalim (Apocalipsa 21:22)?

2. **Apocalipsa 7:9-15; 9.** După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;

10. și strigau cu glas tare și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!”

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie, și s-au închinat lui Dumnezeu,

12. și au zis: „Amin. A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.”

13. Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?”

14. „Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie își va întinde peste ei cortul Lui.

Apocalipsa 21:3,22; 3. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

22. În cetate n-am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu cel Atotputernic ca și Mielul sunt Templul ei.

Templul ceresc a fost întotdeauna locul unde oștile cerești I s-au închinat lui Dumnezeu. Dar, odată cu apariția păcatului, sanctuarul a devenit și locul de unde îi este oferită lumii salvarea. „Când problema păcatului va fi rezolvată, sanctuarul ceresc își va recăpăta funcția de la început. În Apocalipsa 21:22, Ioan ne informează că nu a mai văzut niciun templu în cetate fiindcă Domnul Dumnezeu cel atotputernic și Mielul sunt templul ei. Dar înseamnă aceasta că nu mai există o casă a Domnului în care creaturile Lui să poată veni și avea o părtășie specială cu El? În niciun caz!” (Richard M. Davidson, „The Sanctuary: To Behold the Beauty of the Lord”, în Arthur Stele, ed., The Word: Searching, Living, Teaching, vol. 1, 2015, p. 31).

Cartea Apocalipsa acordă o atenție deosebită Aceluia căruia I se oferă închinarea și acelora care I se închină. Această închinare cerească este centrată pe Dumnezeu și pe Miel (Apoc. 5:13; 7:10). Ca întotdeauna, și așa cum ar trebui să fie, Hristos este centrul închinării. Închinătorii sunt cei care „și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului” (Apoc. 7:14). Ei sunt martori vii ai răscumpeștii și ai puterii transformatoare a lui Dumnezeu. Ei cântă cântece de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru cine este El și pentru ce a făcut pentru ei.

Citește Apocalipsa 21:3. Acest verset reflectă alte pasaje (Ieremia 32:38; Ezechiel 37:27; Zaharia 8:8; Evrei 8:10). Ce înseamnă acum pentru noi, care suntem încă pe pământ, că Dumnezeu va fi Dumnezeul nostru și noi vom fi poporul Lui?

Apocalipsa 21:3; *Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.*

Ieremia 32:38; *De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mâinile haldeilor și în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și o va lua.*

Ezechiel 37:27; *Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*

Zaharia 8:8; *Îi voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor cu adevăr și dreptate.”*

Evrei 8:10; *Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*

Marți,
27 decembrie

– În prezența lui Dumnezeu

Biblia spune că Dumnezeu „locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii” (1 Timotei 6:16) și că „nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu” (Ioan 1:18; 1 Ioan 4:12). Să însemne oare că sfinții din cer nu Îl vor vedea niciodată pe Dumnezeu Tatăl? Nicidecum. Este destul de clar că expresia „a nu-L vedea pe Dumnezeu” se referă la ființele umane de după cădere, fiindcă Scriptura precizează de multe ori că sfinții Îl vor vedea de fapt în ceruri.

3. Ce aflăm din Matei 5:8; 1 Ioan 3:2,3 și Apocalipsa 22:3,4 despre privilegiul suprem de a-L vedea pe Dumnezeu?

3. **Matei 5:8;** *Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*

1 Ioan 3:2,3; *2. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*

3. Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.

Apocalipsa 22:3,4; *3. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.*

4. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

Ioan afirmă că „nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu” (Ioan 1:18; 1 Ioan 4:12), dar declară și că „Îl vom vedea așa cum este” (1 Ioan 3:2,3) și că vom „vedea fața Lui” (Apocalipsa 22:3,4). Poate fi discutabil dacă aceste pasaje se referă la Dumnezeu Tatăl sau la Domnul Hristos. Dar toate dubiile se risipesc în lumina afirmației lui Isus: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!” (Matei 5:8). Ce privilegiu vor avea cei răscumpărați să se închine lui Dumnezeu în templul Lui! Dar privilegiul suprem al tuturor va fi acela că Îi vor vedea fața. „Poporul lui Dumnezeu are privilegiul să comunice deschis cu Tatăl și cu Fiul. «Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos» (1 Corinteni 13:12). Noi vedem chipul lui Dumnezeu reflectat ca într-o oglindă în natură și în modul în care procedează cu oamenii, dar atunci Îl vom vedea față în față, fără să fim separați de un vâl întunecos. Vom sta în prezența Sa și vom privi slava feței Sale” (Ellen G. White, Tragedia veacurilor, p. 676, 677).

Este de notat în unele versete din secțiunea de astăzi legătura dintre curăție și faptul de a-L vedea pe Dumnezeu. Cei „cu inima curată” vor vedea pe Dumnezeu; cel care Îl va vedea pe Dumnezeu „se curățește, după cum El este curat” (1 Ioan 3:3). Aceste versete transmit că Dumnezeu trebuie să facă o intervenție în noi care să ne pregătească pentru cer. Deși, în final, dreptul nostru la cer a fost asigurat prin moartea lui Isus, noi vom trece printr-un proces de curățare aici și acum care ne va ajuta să ne pregătim pentru casa noastră cea veșnică. Și un aspect esențial al procesului de curățare este ascultarea de Cuvântul Său.

Citește 1 Petru 1:22. Cum ne transmite acest text legătura dintre ascultare și curățare? Cum anume ne curăță ascultarea? Cum spune Petru, mai precis, că se va manifesta ascultarea noastră?

1 Petru 1:22; *Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;*

Miercuri,
28 decembrie

– Gata cu moartea și lacrimile!

Teoria despre un suflet nemuritor care suferă veșnic în văpăile iadului este în contradicție cu învățătura Bibliei. Citește ce spune Biblia în Apocalipsa 21:4.

Apocalipsa 21:4; El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Dacă ideea despre un iad arzând ar fi adevărată, atunci „moartea a doua” nu ar eradică păcatul și păcătoșii din univers, ci doar i-ar izola într-un iad veșnic de durere și țipete. Mai mult, în acest caz, universul nu ar fi niciodată pe deplin restaurat la perfecțiunea lui de la început. Dar, slavă Domnului, Biblia prezintă un tablou cu totul diferit!

4. Citește Isaia 25:8; Apocalipsa 7:17 și 21:4. Ce mângâiere și speranță ne oferă aceste pasaje în mijlocul încercărilor și suferințelor din lume?

4. Isaia 25:8; *Nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepărtează de pe tot pământul ocară poporului Său; da, Domnul a vorbit.*

Apocalipsa 7:17; *Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”*

Apocalipsa 21:4; *El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”*

Viața poate fi foarte grea, nedreaptă și dură. Unii oameni, foarte dragi nouă, sunt smulși brutal de lângă noi de gheara rece a morții. Sau alții intră subtil în viața noastră, ne fură sentimentele și apoi se îndepărtează ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat. Ce groaznic să fim trădați de cineva pe care l-am iubit și în care am avut încredere! Există momente când, cu inima frântă, ajungem să ne întrebăm dacă viața chiar merită trăită. Totuși, indiferent de durerile noastre, Dumnezeu este întotdeauna doritor să ne șteargă de pe obraji cât mai multe lacrimi posibil. Dar unele dintre cele mai grele lacrimi vor continua să ne umple ochii până în acea zi glorioasă când moartea, durerea și țipetele vor înceta să mai existe (Apocalipsa 21:1-5).

Putem avea încredere că la judecata finală Dumnezeu va trata fiecare om în parte cu dreptate și dragoste. Toți cei dragi ai noștri care au murit în Hristos se vor ridica din morți ca să fie cu noi de-a lungul veșniciei. Cei nedemni de viața veșnică vor înceta în cele din urmă să mai existe, fără să fie nevoiți să trăiască într-un cer „neplăcut” sau într-un iad care arde veșnic. Mângâierea noastră cea mai mare vine din modul corect în care Dumnezeu îi tratează pe toți. Citește în 1 Corinteni 15:54,55 ce vor spune cei răscumparați, iar în Isaia 65:17 cum va fi în cerul și pe pământul recreat de Dumnezeu. Nu, cerul nu va fi un loc al amneziei, ci un loc în care trecutul nu va submina bucuria eternă.

1 Corinteni 15:54,55; 54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.

55. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

Isaia 65:17; Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

Cine nu a simțit ravagiile nedrepte ale existenței umane de pe pământ? Mai ales în acele momente grele, cum putem învăța să ne încredem și, pe cât posibil, să ne bucurăm de bunătatea și dragostea lui Dumnezeu?

Joi,
29 decembrie

– Numele Lui pe frunțile lor

5. Citește Apocalipsa 22:3-5. Cum putem fi siguri că vom fi printre cei care vor avea numele lui Dumnezeu scris pe frunte? Putem avea această siguranță sau nu?

5. **Apocalipsa 22:3-5; 3.** Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

4. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

5. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.

După răzvrătirea lui Lucifer și căderea lui Adam și a Evei, Dumnezeu i-ar fi putut distruge pe cei doi păcătoși. Dar, ca o expresie a iubirii necondiționate pentru ființele create de El, Dumnezeu, în mila Sa, a instituit un plan pentru a-i salva pe cei care acceptă ceea ce El oferă. Este vorba de „planul de mântuire”, care, deși există de dinainte de crearea pământului (Efeseni 1:3,4; 2 Timotei 1:9; Tit 1:2; Apocalipsa 13:8), a fost prezentat omenirii pentru prima dată în Eden, imediat după cădere. Ulterior a fost transmis prin simbolurile și tipologia serviciului de la sanctuarul evreiesc (Exodul 25), după care a fost exprimat plenar prin viața, moartea și învierea lui Isus (vezi Romani 5).

În centrul planului de mântuire se află făgăduința vieții veșnice, bazată pe meritele lui Isus, pentru toți cei care acceptă, prin credință, marea realizare de la cruce. Și înainte de cruce, și după cruce, mântuirea a fost mereu prin credință, și niciodată prin fapte, indiferent cât de mult sunt faptele o expresie a mântuirii noastre.

6. Pavel a scris despre Avraam, care a trăit cu mult înainte de venirea lui Hristos, ca despre un exemplu de mântuire prin credință. Citește Romani 4:2,3. Cum ne ajută aceste versete să înțelegem ce este mântuirea prin credință?

6. **Romani 4:2,3; 2.** Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Căci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”

Așadar, putem avea siguranța mântuirii dacă L-am acceptat pe Isus, dacă ne-am predat Lui, dacă am cerut împlinirea promisiunilor Lui, inclusiv a celor despre o nouă viață acum în El, precum și dacă ne bazăm în totalitate pe meritele Sale și pe nimic altceva. Avraam a crezut, și aceasta i s-a considerat neprihănire; la fel stau lucrurile și în dreptul nostru.

Iată deci ce înseamnă a avea numele Lui scris pe fruntea noastră! Dacă Îl avem scris pe frunte în prezent și nu Îi întoarcem spatele, ne va fi scris pe frunte și atunci, în cerul cel nou și pe pământul cel nou.

Vineri,
30 decembrie

– Gând de încheiere

„Crucea lui Hristos va constitui obiectul de studiu și subiectul imnurilor celor mântuiți în toată veșnicia. În Hristos cel glorios, ei Îl vor vedea pe Hristos cel răstignit. Nu vor uita niciodată că El, a cărui putere a creat și a susținut lumile nenumărate din spațiul infinit, iubitul Fiu al lui Dumnezeu, Maiestatea cerului, El, pe care heruvimii și serafimii strălucitori se bucurau să-L adore, S-a umilit pentru a ridica omenirea căzută. De asemenea, nu vor uita că Isus a suferit vina și rușinea pentru păcat și că a trebuit să suporte gândul că Tatăl Său Și-a întors fața de la El, până când suferințele unei lumi pierdute I-au sfâșiat inima și I-au zdrobit viața pe crucea de pe Calvar” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 651).

„Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și bucurie pulsează prin vasta creație. De la Acela care a creat toate lucrurile se revarsă viața, lumina și fericirea prin toate domeniile spațiului infinit. De la atomul cel mai mic până la lumile cele mai mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și cu bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire” (Ibidem, p. 678).

<http://www.7adventist.com/studiu/>